

Ο.Λ.Μ.Ε.

Ερμού & Κορνάρου 2
ΤΗΛ: 210 32 30 073 – 32 21 255
FAX: 210 32 27 382 – 33 11 338
www.olme.gr
e-mail: olme@otenet.gr

Αθήνα, 17/3/11

ΠΡΟΣ:
τα Δ.Σ. των ΕΛΜΕ

Με αφορμή την 21^η Μάρτη που έχει καθιερωθεί ως Διεθνής Ημέρα για την Εξάλειψη των Φυλετικών Διακρίσεων, το Δ.Σ. της ΟΛΜΕ:

1. Προτείνει να αφιερωθεί μία ώρα μαθήματος για συζήτηση με τους μαθητές, αξιοποιώντας και τη Διακήρυξη που ακολουθεί.
2. Καλεί τους εκπαιδευτικούς να συμμετέχουν στο Αντιρατσιστικό Συλλαλητήριο το Σάββατο, 19/3/2011 στις 2.30 μ.μ. στην Πλατεία Κοτζιά και στην πορεία στη Βουλή.

Από το Δ.Σ. της ΟΛΜΕ

Ο.Λ.Μ.Ε.

21 ΜΑΡΤΙΟΥ

ΔΙΕΘΝΗΣ ΗΜΕΡΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΞΑΛΕΙΨΗ ΤΩΝ ΦΥΛΕΤΙΚΩΝ ΔΙΑΚΡΙΣΕΩΝ

Η Διεθνής Ημέρα για την Εξάλειψη των Φυλετικών Διακρίσεων μας δίνει την ευκαιρία να επισημάνουμε πόσο σημαντικός είναι ο ρόλος της εκπαίδευσης και των εκπαιδευτικών στην καταπολέμηση των αρνητικών στερεοτύπων που αφορούν τη φυλή, την εθνικότητα και άλλα χαρακτηριστικά που συνδέθηκαν με αρνητικές διακρίσεις.

Η Ημέρα αυτή καθιερώθηκε το 1966 από τη Γενική Συνέλευση των Ηνωμένων Εθνών σε ανάμνηση ενός τραγικού συμβάντος, που συγκλόνησε την παγκόσμια κοινή γνώμη.

Στις 21 Μαρτίου του 1960 η αστυνομία της τότε ρατσιστικής Νότιας Αφρικής πυροβόλησε εν ψυχρώ εναντίον μιας διαδήλωσης φοιτητών στην πόλη Σάρπβιλ, με αποτέλεσμα να χάσουν τη ζωή τους 70 άνθρωποι. Οι νεαροί διαδηλωτές διαμαρτύρονταν ειρηνικά κατά των νόμων του apartheid. Το apartheid υπήρξε ένα στυγνό και απαράδεκτο ρατσιστικό καθεστώς θεσμοθετημένων διακρίσεων που είχε επιβάλει η μειοψηφία των λευκών κατοίκων της χώρας σε βάρος των γηγενών κατοίκων της χώρας, εφαρμόζοντας τη θεωρία της ανισότητας ανάμεσα στις φυλές. Σήμερα το καθεστώς του apartheid έχει καταργηθεί, αλλά η ανθρωπότητα δεν κατόρθωσε να εξαλείψει τα προβλήματα ρατσισμού, ξενοφοβίας και διακρίσεων.

Σε μια κοινωνία που γίνεται όλο και περισσότερο πολυπολιτισμική, με ένα εκπαιδευτικό σύστημα που χαρακτηρίζεται από τη διαφορετικότητα και την πολυμορφία, είναι υποχρέωσή μας να συμβάλουμε με κάθε τρόπο, ώστε οι νέες γενιές να μη μολυνθούν με το δηλητήριο του ρατσισμού και των αρνητικών διακρίσεων, αλλά να μάθουν να συμβιώνουν αρμονικά και να αποδέχονται και να αξιοποιούν δημιουργικά κάθε στοιχείο του πολιτισμού.

Στη χώρα μας συμπληρώνονται δύο δεκαετίες από την εμφάνιση ισχυρών μεταναστευτικών ρευμάτων προς την Ελλάδα και μια δεκαετία από την πρώτη διαδικασία νομιμοποίησης των μεταναστών. Στο διάστημα αυτό η ελληνική πολιτεία όχι μόνο δεν μπόρεσε να διαμορφώσει μια αποτελεσματική και κοινωνικά δίκαιη πολιτική για την ένταξη των αλλοδαπών στην ελληνική κοινωνία και τους επιμέρους θεσμούς της, αλλά σε πολλούς τομείς παρατηρήθηκε έξαρση του ρατσισμού και των προκαταλήψεων σε βάρος ομάδων αλλοδαπών ή μειονοτήτων. Η πλειονότητα των μεταναστών εξακολουθούν σήμερα να ζουν χωρίς χαρτιά και με περιορισμένα δικαιώματα. Αλλά και πολλοί από εκείνους που προσωρινά κατόρθωσαν να νομιμοποιηθούν, στη συνέχεια απονομιμοποιήθηκαν είτε γιατί αδυνατούν να εξασφαλίσουν σταθερή εργασία, είτε γιατί ο εργοδότης αρνείται να τους ασφαλίσει ή ακόμη γιατί δεν μπορούν να ανταποκριθούν στις υπέρογκες οικονομικές και άλλες προϋποθέσεις που απαιτούνται.

Υποχρεωμένοι συχνά να ζήσουν σε ένα καθεστώς ημι-νομιμότητας, οι μετανάστες στερούνται στοιχειώδη εργασιακά και ασφαλιστικά δικαιώματα και αντιμετωπίζουν την εκτεταμένη εργοδοτική ασυδοσία και αυθαιρεσία. Πολλά περιστατικά βίαιης συμπεριφοράς εναντίον μεταναστών που φτάνουν στη δημοσιότητα δεν είναι, δυστυχώς, παρά η κορυφή του παγόβουνου των απάνθρωπων πρακτικών που συχνά εφαρμόζονται εναντίον τους. Η προώθηση τελευταία του νόμου για την ιθαγένεια των μεταναστών είναι ένα βήμα, αλλά είναι πολύ περισσότερα αυτά που πρέπει να γίνουν για να καθιερωθεί στην πράξη η ισότιμη θεσμική αντιμετώπιση των μεταναστών.

Στο χώρο της εκπαίδευσης η πολιτεία δεν μπόρεσε να προωθήσει τα απαραίτητα μέτρα, ώστε να γίνουν κατανοητά το περιεχόμενο και η σημασία της πολυπολιτισμικής κοινωνίας και οι αξίες που αυτή οφείλει να προωθήσει. Αντίθετα, συχνά έδειξε ότι αδιαφορεί

για τα πολλά και σοβαρά προβλήματα που συνδέθηκαν με την ένταξη των μεταναστών και των παιδιών τους στην ελληνική κοινωνία, ενώ σε αρκετές περιπτώσεις αντιμετώπισε με απaráδεκτη ανοχή ρατσιστικές συμπεριφορές και πρακτικές ομάδων ή ατόμων, ακόμη και δημόσιων υπηρεσιών.

Είναι φανερό ότι ελάχιστα έχουμε διδαχτεί από τη νεότερη ιστορία και ιδίως όσον αφορά τις περιόδους κατά τις οποίες η Ελλάδα ήταν χώρα αφετηρίας μεταναστευτικών ρευμάτων. Ας μη λησμονούμε ότι οι Έλληνες της διασποράς συχνά υπήρξαν θύματα πολιτικών που αποσκοπούσαν στην πολιτισμική αφομοίωσή τους και γνωρίζουμε καλά πόσο δύσκολο είναι να διατηρηθούν στοιχεία της εθνικής ταυτότητας, του πολιτισμού και της γλώσσας της πατρίδας σε μια άλλη κοινωνία, που προβάλλει συστηματικά την ανωτερότητα του δικού της πολιτισμού.

Βασική επιδίωξη του εκπαιδευτικού κόσμου είναι να εξασφαλιστεί η ισότιμη εκπαίδευση όλων των παιδιών σε ένα περιβάλλον που θα σέβεται και θα αποδέχεται τα πολιτισμικά στοιχεία που κάθε παιδί φέρει. Για την επίτευξη αυτού του σκοπού, όμως, δεν είναι κατάλληλες οι πρόχειρες και αποσπασματικές πρακτικές, που στην ουσία διαιωνίζουν τα προβλήματα. Απαιτείται ολοκληρωμένη πολιτική εκπαιδευτικής, οικονομικής και κοινωνικής στήριξης αποσπασματικά και επιφανειακά μέτρα.

Διεκδικούμε την επαρκή στήριξη της λειτουργίας όλων των σχολείων, τη στελέχωσή τους με το απαιτούμενο επιστημονικό προσωπικό (ψυχολόγους, κοινωνικούς λειτουργούς κ.λπ.), την κατάλληλη επιμόρφωση των εκπαιδευτικών σε θέματα όπως η διαπολιτισμική και αντιρατσιστική εκπαίδευση και την ειδική φροντίδα που απαιτείται για συγκεκριμένες ομάδες του πληθυσμού. Διεκδικούμε, επίσης, θετικά μέτρα αντιστάθμισης των δυσκολιών στη μάθηση για τα σχολεία στα οποία φοιτούν μεγάλος αριθμός παιδιών μεταναστευτικής καταγωγής.

Οι προτάσεις μας περιλαμβάνουν, μεταξύ άλλων:

- Ø αύξηση των δαπανών για την παιδεία και εξαίρεσή της από τις πολιτικές και τα μέτρα του Μνημονίου, ώστε να μπορούν να εφαρμοστούν τα αναγκαία μέτρα για την αντιμετώπιση της μαθητικής 'διαρροής' και σχολικής αποτυχίας με αποτελεσματικές παιδαγωγικές πρακτικές (τάξεις υποδοχής, φροντιστηριακά τμήματα, ενισχυτική διδασκαλία κ.λπ.)·
- Ø γενικευμένη εφαρμογή της διαπολιτισμικής και αντιρατσιστικής εκπαίδευσης, με κατάλληλη επιμόρφωση όλων των εκπαιδευτικών·
- Ø μέτρα εκπαιδευτικής και κοινωνικής στήριξης των ομάδων του πληθυσμού και των οικογενειών που αντιμετωπίζουν ιδιαίτερα οικονομικά, κοινωνικά ή άλλα προβλήματα (παιδιά μεταναστών και παλιννοστούντων, παιδιά με ειδικές ανάγκες κ.λπ.) καθώς και των πιο παραμελημένων περιοχών των αστικών κέντρων και της υπαίθρου·
- Ø ακύρωση της «λογιστικής πολιτικής» των καταργήσεων και συγχωνεύσεων σχολικών μονάδων, ιδίως εκείνων στις οποίες φοιτούν πολλά παιδιά μεταναστευτικής καταγωγής (διαπολιτισμικά σχολεία κ.λπ.)·

Είναι καιρός η αμοιβαία καχυποψία, η προκατάληψη, το μίσος, ο ρατσισμός και η βία να δώσουν τη θέση τους στον αμοιβαίο σεβασμό, στην ανεκτικότητα, στην αποδοχή, στη συνεργασία και στην αλληλεγγύη. Το όραμα ενός κόσμου ειρήνης και συνεργασίας, ενός κόσμου που θα βασίζεται στην ισότητα και την κοινωνική δικαιοσύνη, αξίζει να το φέρουμε, με την καθημερινή μας δράση στο σχολείο, πιο κοντά στην πραγματικότητα. Ετσι θα δημιουργήσουμε μια κοινωνία διαφορετικών, αλλά ισότιμων πολιτών.

